

F. t. I. vedr. ligebehandling af mænd og kvinder.

Lovforslag nr. L 158. Fremsat den 2. februar 1979 af Honoré (KrF), Chr. Christensen (KrF) og Inger Stilling Pedersen (KrF)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m. v.

I lov nr. 161 af 12. april 1978 om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m. v. foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, udgår 2. pkt.

2. I § 1 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Loven gælder ikke for forsvaret, politiet, fængselsvæsenet eller med hensyn til private boliger samt på andre områder, hvor det er af afgørende betydning, at stillingen

besættes af det ene eller det andet køn.«

3. I § 3 udgår stk. 2.

4. I § 6 indsættes efter »et bestemt køn« ordene: »medmindre udøverens køn er af afgørende betydning på grund af arbejdets eller uddannelsens art«.

5. I § 11, stk. 1, udgår ordene »og ligestillingsrådet«.

6. I § 11 udgår stk. 2 og 3.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Til nr. 1.

Under behandlingen af lovforslag nr. L 148, forslag til lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m. v., stillede kristeligt folkeparti mellem 2. og 3. behandling uden for betænkningen en række ændringsforslag (se Folketingstidende 1977-78, forhandlingerne sp. 8056 ff.), som folketetinget ikke nåede at gøre til genstand for nøjere overvejelse.

Ændringsforslagene blev nedstemt ved 3. behandling den 31. marts 1978.

Med disse ændringsforslag og de ledsagende bemærkninger påpegedes en række af de uheldige sider ved det behandlede lovforslag.

Udviklingen siden 31. marts 1978, hvor lovforslaget blev vedtaget, har på en række punkter gjort kristeligt folkepartis indvendinger aktuelle.

En opinionsundersøgelse har dokumenteret befolkningens modvilje imod de kunstige m/k-annoncer.

En redegørelse fra undervisningsministeriet om »kønsroller og uddannelse«, som fremkom efter lovforslagets vedtagelse, anbefaler åbent kønskvo-tering (side 140 ff).

Rigspolitichefens udtalelser som mænds og kvinders adgang til politiuddannelsen aktualiserer et andet af kristeligt folkepartis ændringsforslag, nemlig forslaget om, at loven bl. a. ikke skulle gælde for politiet.

Lige så vigtigt som kritikken af lovens enkelte bestanddele er kritikken af lovens *tendens*. Igen-nem en lovgivning af denne art tilstræbes ligheds-ideologisk bestemt omformning af samfundet i en mere totalitær og socialistisk retning, som må væk-ke bekymring dybt ind i socialdemokratiets egne rækker for ikke at tale om de ikke-socialistiske partier.

Derfor har forslagsstillerne anset det for nød-vendigt på ny at foreslå de omtalte ændringsfor-slag ved fremsættelse af nærværende lovforslag

Det er ikke tilstrækkeligt belyst, hvad *indirekte* forskelsbehandling indebærer. Henvisningen til ægteskabelig eller familiemæssig stilling er alt for vag. Dette fremgår af ministerens svar på spørgs-mål fra udvalget, hvori det bl. a. hedder: »Lovfor-slaget sonder således ikke mellem formel og reel ligebehandling, og der er intet til hinder for, at aftaler, der er til hinder for ligebehandling i lovens forstand, kan indbringes for vedkommende in-stans, uanset at disse påstås formelt at være i over-ensstemmelse med ligebehandlingsprincippet.«

Denne formulering afdækker en fundamental uklarhed ved indholdet af lovens formål, som åb-ner op for, at der ikke bliver en ligestillingsret for arbejdstagerne, men en ligestillingstvang for disse uanset deres forskellige ønsker og anlæg.

Til nr. 2.

Ud over de nævnte offentlige ansættelsesområ-der bør det i de enkelte familier afgøres ud fra disses behov, om de foretrækker en mandlig eller kvindelig arbejdskraft i hjemmet. Den foreslåede bestemmelse svarer stort set til et afsnit i den irske »Employment Equality Act 1977«.

Til nr. 3.

Stk. 2 kan misbruges til at opstille et krav til erhvervsvejledere om, at resultatet af deres er-hvervsvejledning for ikke at indeholde »indirekte forskelsbehandling« bør resultere i, at der bliver 50 pct. mandlig og 50 pct. kvindelig tilgang til de fleste erhverv.

Heroverfor mener forslagsstillerne, at erhvervs-vejledning bør bestemmes ud fra de vejledningssøgendes *egne* behov og ønsker, selv om disse er udtryk for noget kønsbestemt, herun-der det aktuelle kønsrollemønster.

Til nr. 4.

Af erfaringsmæssige grunde kan en arbejdsgiver nære et overvejende ønske om ansættelse af med-

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

lemmer af ét køn fremfor et andet, f. eks. som jord- og betonarbejder, hushjælp eller konstabel. Hvis det ikke tillades arbejdsgiveren at tilkendegive denne indstilling i annonceform, spilder man de arbejdssøgendes tid, da deres ansøgning vil blive behandlet på skrømt.

Ifølge rådsdirektivets artikel 2, stk. 2. kan visse former for erhvervsudøvelse og uddannelser undtages fra ligestillingsdirektivet.

Til nr. 5.

Ligestillingsrådet er overflødigt som statsunderstøttet organ for en bestemt kønsideologi.

Til nr. 6

Om end rådsdirektivet tillader bestemmelserne i stk. 2 og 3, *påbyder* direktivet dem ikke. Disse bestemmelser giver regeringen ret til at iværksætte positiv særbehandling, dvs. kønskvotering, hvor ikke kvalifikationer og arbejds- og uddannelsessøgendes egne ønsker og behov er bestemmende, men derimod nogle af »ligestillingsrådet« foreslåede kønskvoter.

Sådanne tvangsforanstaltninger i overvejende socialistisk regie strider imod kristeligt folkepartis tanker om mænds og kvinders frie udfoldelse i overensstemmelse med deres personligheds og køns egenart.